

Sygn. akt V CZ 164/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. H.

przeciwko B. N. i M. R.-N.

o naruszenie posiadania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 maja 2013 r.,

zażalenia powódki na orzeczenie o kosztach, zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 kwietnia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z 10 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację K. H., powódki w sprawie przeciwko B. N. i M. R.-N. o ochronę posiadania i zasądził od powódki na rzecz pozwanych po 300 zł kosztów postępowania apelacyjnego. Jako podstawę tego rozstrzygnięcia wskazał art. 98 k.p.c.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku z 10 kwietnia 2012 r. powódka zarzuciła, że zapadło ono w warunkach nieważności, gdyż skład sądu, który go wydał był sprzeczny z przepisami prawa a nadto z naruszeniem art. 98 § 3 k.p.c. poprzez niedokonanie przez Sąd samodzielnej oceny nakładu pracy pełnomocnika w kontekście wynagrodzenia, o którym orzekł.

Powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Z akt sprawy wynika, że powódka w postępowaniu apelacyjnym złożyła wniosek o wyłączenie sędziego C. C. (k. 287). Wniosek ten został oddalony postanowieniem z 7 listopada 2011 r., doręczonym powódce 17 listopada 2011 r. (k. 311). Powódka ponowiła ten wniosek na rozprawie 14 grudnia 2011 r. (k. 317), a Sąd odrzucił go postanowieniem z 26 stycznia 2012 r. (k. 321), doręczonym powódce 13 lutego 2012 r. (k. 325). Kolejny wniosek powódki o wyłączenie sędziego został odrzucony postanowieniem z 23 lutego 2012 r. (k. 327). W piśmie z 5 marca 2012 r. powódka złożyła wprawdzie oświadczenie, że jej intencją poprzednio było złożenie zażalenia na postanowienie odmawiające wyłączenia sędziego, ale Sąd nie mógł przypisać cech zażalenia wnioskowi, który już wcześniej rozpoznał uznając go za kolejny wniosek o wyłączenie sędziego. Trzeba przy tym zauważyć, że żaden element pisma powódki nie wskazywał na to, że składa ona zażalenie na wcześniejsze postanowienie, nie zaś ponowny wniosek o wyłączenie sędziego.

Zaskarżone postanowienie zapadło na rozprawie 10 kwietnia 2012 r., gdy postanowienie o odmowie wyłączenia sędziego było już prawomocne, tak samo jak

postanowienia odrzucające kolejne wnioski o wyłączenie sędziego. Nie sposób zatem zgodzić się z zarzutem, że postanowienie to zapadło w warunkach nieważności postępowania.

2. Stosownie do treści art. 98 k.p.c. strona przegrywająca proces ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi koszty procesu niezbędne do podjęcia celowej obrony jego praw, w tym koszty zastępstwa procesowego, jeżeli był reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego. Zgodnie z art. 109 § 1 k.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeżeli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku nie złoży spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Z urzędu sąd orzeka tylko o kosztach należnych stronie, która działa bez fachowego pełnomocnika. Pełnomocnik reprezentujący pozwanych w postępowaniu apelacyjnym wniósł o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania, a skoro nie złożył spisu kosztów, a to Sąd powinien obliczyć ich wysokość taryfowo.

Wysokość kosztów należnych stronie tytułem kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez adwokata ustala się według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Wysokość wynagrodzenia fachowego pełnomocnika w sprawach o ochronę posiadania na mocy § 8 pkt 4 rozporządzenia wynosi 156 zł, przy czym stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym wynoszą przed sądem apelacyjnym – 75% stawki minimalnej, jeżeli sprawę prowadził ten sam adwokat. Z § 2 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia wynika, że zasądzając opłatę za czynności fachowego pełnomocnika z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład jego pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozporządzeniu. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Kwota przyznana pozwany tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym mieści się zatem w taryfowych stawkach wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.